

15 jaar NGA: oud-voorzitter Ties Straatman

De NGA bestaat 15 jaar. Een periode waarin ontegenzeggelijk veel is gebeurd. Als vakblad voor greenkeeping willen wij ook een steentje bijdragen aan de feestvreugde en ons respect betuigen voor het vele werk wat er gedaan is om de NGA te maken tot wat het nu is. Dat doen we middels verslaglegging van een aantal interviews met voormalige voorzitters van de NGA in de komende uitgaven. In deze uitgave starten we met Ties Straatman, van 1991 tot 1996 voorzitter van de Nederlandse Greenkeepers Associatie. Of zouden we moeten zeggen Nederlandse Greenkeepers Vereniging? Dat is namelijk de naam die werd aangenomen tijdens de eerste ledenvergadering op golfclub Zeewolde. Al gauw bleek dat NGV geen geschikte naam was. Deze werd tevens gebruikt door de Nederlandse Golf Veteranen.

Auteur: Hein van Iersel

25 jaar Greenkeeper

Als ik aankom op de home course van Straatman, de Sallandsche, is Ties ook net gearriveerd. Officieel is hij nog in dienst van de club, maar hij is bezig met het opmaken van zijn vele vrije dagen voordat hij met de VUT gaat. Voor Straatman had dat eigenlijk niet gehoeven. Door een aantal bestuurlijke perikelen en de komst van een nieuwe hoofd greenkeeper op zijn baan een aantal jaren geleden, leek het hem verstandig om de VUT in te gaan. Straatman heeft komende zomer 25 jaar bij de Sallandsche gewerkt.

Totdat Straatman op de Sallandsche had hij geen ervaring in golf. Na zijn middelbare landbouwschoolperiode, werkte hij op een landgoed van 120 hectare. Hij verzorgde hij de paarden en de overige veestapel.

Door het overlijden van zijn toenmalige broodheer moest het landgoed inkrimpen en door toeval kwam Straatman op de Sallandsche golfclub terecht, toen nog een kleine traditioneel opgebouwde negen holes golfbaan.

Straatman ziet in zekere zin niet veel verschillen tussen zijn oude baan op het landgoed en het functioneren als greenkeeper. In beide gevallen gaat het om zorgen en verzorgen.

Straatman heeft al die jaren prettig gewerkt op de Sallandsche. Een moeilijk punt op de baan was het verschil in opbouw van de oorspronkelijke negen holes en de negen holes die er na de uitbreiding in 1989 bij zijn gekomen. De eerste negen van de Sallandsche waren opgebouwd uit bestaande grond, hoogstens wat verschaald door de tijd heen en geen drainage. De tweede negen waren opgebouwd als USGA greens met behulp van een grintlaag. Daarbij komt dat de Sallandsche een bosbaan is met veel last van water en ziekten. Straatman: "Er is op een bepaald moment een voorstel geweest om alle greens opnieuw te renoveren en allemaal als 'zand op zand' greens uit te voeren. Jammer genoeg heeft dat voorstel het nooit gehaald."

Start van de NGA

Toen Straatman vanuit de landbouw op een golfbaan ging werken, was hij verbaasd over het gebrek aan samenwerking en overleg dat er bestond. In de landbouw bestond en bestaat het idee van studieclubs waar boeren bij elkaar gingen zitten voor gezamenlijke studie en discussie. In golf bestond dat amper. Wel kwamen de oude clubs uit het oosten van het land geregeld bij elkaar voor een rondje golf. Bij die gelegenheid werd natuurlijk ook in de schuur gekeken en gepraat over het vak. Deelnemende clubs waren onder andere de Rosendaalse, Hattemse en de Keppelse. In deze kring ontstond op een bepaald moment het idee om ook een nationale club te organiseren van greenkeepers. Die ontwikkelingen werden gestimuleerd door de Jaap Rijks van de Hattemse Golfclub, die ervaring had als baancommissaris, maar ook zitting had in de Commissie Greenkeeping van de NGF. Ook binnen de NGF werd het idee van een vereniging of associatie van greenkeeper enthousiast

ondersteund. Met name Maarten van Ede en Jaap Rijks waren belangrijke steunpilaren voor de jonge vereniging. Tegelijk met het voorzitterschap van Straatman werden mensen als Rob Spruit, Gerard Koster en Henk van Manen benoemd als medebestuurders. Andere belangrijke namen in die tijd waren Jan Brewer en Jeff Collinge die ook nauw betrokken waren bij het vakblad Greenkeeper.

Straatman: "Wij beseften heel goed dat er zo'n club moest komen, maar wij hadden geen bestuurlijke ervaring. De hulp vanuit de commissie Greenkeeping bij allerlei praktische zaken, zoals bijvoorbeeld het opstellen van statuten, was daarom zeer welkom. Het doel van de club was duidelijk: gewoon bij elkaar komen en praten over je vak."

Volgens Straatman is dat één van de essentiële verschillen tussen de beginjaren en nu. Je startte in die tijd met het uitwisselen van ervaringen. Anno 2006 is het kennisniveau zo toegenomen, dat je kunt spreken over het uitwisselen van kennis in plaats van ervaringen. Volgens Straatman is die enorme toename in kennis te danken aan tal van factoren, waaronder bijeenkomsten, opleidingen, een vakblad en natuurlijk het werk van de NGA.

De nauwe samenwerking met de commissie Greenkeeping leverde de NGA wel eens het verwijt op dat ze teveel aan de leiband van de NGF liepen. Een verwijt dat Straatman ergens wel kan plaatsen. Straatman: "En in zekere zin klopt het argument ook wel. De NGF had het geld en de ervaring in bestuurlijk werk." Straatman geeft wel aan dat zijn club in die tijd een bijdrage leverde aan belangrijke thema's, zoals bijvoorbeeld veiligheid. Wat nu nog steeds een heikel punt is.

Straatman is niet jaloers op de job van het huidige NGA bestuur. Zelf heeft hij het idee dat het bestuurswerk toen gemakkelijker was. Door de groei van de club zijn de belangen groter geworden en daarmee ook de verwachtingen van de leden. Persoonlijk lijkt het hem lastig om al die zaken op een soepele manier met elkaar te combineren. Een goed voorbeeld vindt Straatman in dit verband de hele gang van zaken rondom de CAO. Ook Straatman is van mening dat de NGA niet moet optreden als een vakbond. Hij zegt met de nodige voorzichtigheid: "De huidige CAO krijgt zeker niet de schoonheidsprijs, het is een minimumvoorstel. Achteraf gezien had de

NGA zich misschien wat harder op mogen stellen. Hoewel dat allerminst een garantie zou zijn dat het dan wel goed geregeld zou zijn."

Straatman: "Ik heb het idee dat deze CAO, als hij niet verbeterd gaat worden, gaat zorgen voor een verarming van het vak. De goede greenkeepers zullen op zoek gaan naar carrièremogelijkheden buiten het vak, omdat ze daar beter verdienen."

75 leden

De nieuwe club was duidelijk een gat in de markt. Al heel snel na de oprichting van de NGA had de associatie al zo'n 75 leden, daarna is de vereniging heel lang blijven hangen op een aantal tussen de 200 en 250.

De bestuursperiode van Straatman is een bloeiende periode geweest voor de NGA. Als je de oude NGA-pagina's doorleest in de Greenkeeper dan zie je hoeveel activiteiten in die tijd zijn opgestart. Opleidingen, samenwerkingsverbanden, jaarlijkse wedstrijden. Allemaal zaken waar de Nederlandse greenkeepers nu nog steeds plezier van hebben.

Op de ledenvergadering van 27 november 1996 werd Jurgen Ruyter bekend gemaakt als de nieuwe voorzitter van de NGA. Straatman had er toen, op een week na, precies vijf jaar voorzitterschap opzitten. In een interview dat ter gelegenheid van de voorzitterswissel in Greenkeeper werd gepubliceerd geeft hij aan dat hij er wel eens moe van werd om keer op keer aan partijen uit te leggen wat de taak en functie van de NGA moest zijn, maar de NGA stond op de kaart en werd serieus genomen en dat was het belangrijkste.

Ties Straatman geeft de voorzittersvlag over aan zijn opvolger Jurgen Ruyter.

